

Fald, som han ikke kender dem. Men hvis det ærede Medlem nu, da vi skulle skride til Handling, vil tage de samme Hensyn, som han vilde tage, da vi kun skulde tale om Tingene, vil det ærede Medlem vistnok komme det Standpunkt, jeg her forfægter, en hel Del nærmere, end han hidtil i Debatten har været.

Det ærede Medlem spurgte mig, om det Standpunkt, jeg har været Ordfører for, var Højres Ultimatum. Naar det ærede Medlem begynder paa sin Tale, ved han vist ikke rigtig, hvad han vil komme til at sige i Talens Løb, thi det ærede Medlem var ikke kommet ret langt ind i sin Tale — Rigsdagstidenden vil vise det —, før han udtalte, at Højre her ønskede at spænde Ben for Sagen, fordi vi troede, vi derved maaske kunde faa en gunstig Stilling overfor Vælgerbefolkningen. Det maa være det ærede Medlems Tanke, at man her inde handler af Hensyn til en mulig gunstig Stilling overfor Vælgerbefolkningen. Os, mig personlig, er det ganske fjernt. Men det ærede Medlem sagde . . . . (Afbrydelser). Ja, naar de Herrer ere færdige med at tale, kan jeg fortsætte. Altsaa, det ærede Medlem sagde, at vi vilde spænde Ben, og anførte som Bevis herpaa, at nu vare vi komne med et Ultimatum, at vi fastholdt dette Ultimatum, og derpaa byggede han saa en meget stor Udvikling. Dette forhindrede ham imidlertid ikke i til Slutning at forlade dette Synspunkt og spørge os, om det var et Ultimatum, ja, han gik endog saa vidt, at han selv leverede Svaret derpaa. Han læste op af Højres Manifest i Foraaret, hvorledes vi stillede os i denne Sag, og efterhaanden kom det ærede Medlem til det Resultat, at det ikke kunde være et Ultimatum, et Resultat, som er stik modsat det, hvorpaa han har bygget sit Foredrag. (Afbrydelse). Ja, det er egentlig skrækkeligt.

Jeg skal imidlertid alligevel svare det ærede Medlem. Det, vi ønske, det Ønske, for hvilket jeg paa min Gruppes Vegne har gjort mig til Talsmand, er, at det sidste Punktum i § 32 skulde gaa ud, det Punktum nemlig, som, hvis det blev staaende, i Fremtiden vilde være en Hindring for, at vi kunne komme til Forholdstalsvalgmaaden. Det er vort Standpunkt. I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser om at spænde Ben for Loven o. s. v. vil jeg sige, at det ærede Medlem i denne Sag som i saa mange andre kunde vente, indtil Sagen er bleven ført igennem Udvalg og gennem dette Ting. Naar det ærede Medlem

har andet at bygge paa end sine egne grundløse Formodninger, naar han har faaet et fastere Grundlag at bygge paa, kan han begynde at drage sine Slutninger, men paa Forhaand skulde han ikke gøre det. Det vilde i det hele være forkasteligt, om overhovedet nogen ved første Behandling af en Sag vilde indlade sig paa at stille noget Ultimatum, det baner ikke Vej for en Forhandling mellem de forskellige Partier. Det er jo heller ikke gjort, og det glæder mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) i sin Tale i Gaar ogsaa tydeligt og udtrykkeligt nævnte dette, at et Ultimatum var der ikke. I det Tilfælde, at vi faa de Herrer's Tilslutning til, at sidste Punktum i § 32 gaar ud, er jo dermed slet ikke Forholdstalsvalgmaaden indført. Kun naar der blev Enighed indenfor Fler-tallet, og denne Tanke kunde vinde Flertal her i Tinget, kunde der derved være Mulighed for at faa Forholdstalsvalgmaaden gennemført paa en Valglov uden at gaa den vanskelige Vej, som jo en Grundlovsændring er. Men hvis de Herrer gaa med til at stryge sidste Punktum i § 32, staa vi ganske frit i denne Sag, og Resultatet, hvis vi ikke kunne komme til Forholdstalsvalgmaaden, vil, indtil det kan opnaas, blive dette, at vi faa Enkeltmandskredse. Det er klart, og hvorledes Højre ønsker disse Enkeltmandskredse, har jeg udtalt tydeligt nok i de foregaaende Dages Debatter, og jeg har endogsaa faaet Tilslutning fra det ærede Medlem (Borgbjerg) f. Eks. med Hensyn til dette, at der burde sættes Grænser for, hvor stort et Indvaaner-antal en Kreds kan vokse op til, før den skal deles. Den Tanke fremsatte jeg i Gaar, og den har jeg i Dag endogsaa faaet Tilslutning til af det ærede Medlem.

Maa jeg nu blot til Slutning sige, at alle Klasser, alle Partier kun kunne have Gavn af, at der ved Valgene ingen Stemmer gaa til Spilde. Thi hvis man vedbliver med Enkeltmandskredse, kommer man ved Valgene til at faa et forkert Udtryk for de Stemninger, der ere oppe i Befolkningen. Man vilde i alt Fald kun kunne faa de rigtige Udtryk frem, hvis alle de 5 Partier, der i Øjeblikket haves her i Tinget, i alle Valgkredse opstillede Kandidater, kun ad den Vej vilde man faa at vide, hvilken Udbredelse de forskellige Partier have, hvis man saa tillige, vel at mærke, kunde undgaa Kombinationer, kunde undgaa, at Medlemmer af et Parti gaa hen og give et andet Partis Kandidater deres Stemmer. Det vil man ikke